

De eerste 6 maanden van 2016

In december 2015 schreef ik dat SKIP weer goed op de rails stond.

Dat hebben we in 2016 kunnen gebruiken om op vele plekken aandacht te vragen en te krijgen voor onze strijdpunten. Voor de volledigheid noem ik ze nog even:

1. Sluitingsdatum 1 maart 2017 tijdelijke regeling moet weg. Misbruik verjaart niet!
2. De regel in Het Statuut dat de instelling/het pleeggezin weet had van het misbruik moet geschrapt worden
3. Ook mensen die misbruikt zijn voor 1945 moet erkend worden en een beroep kunnen doen op de schaderegelingen
4. Slachtoffers in de psychiatrie, blindeninstituten, etc. moeten ook erkend worden en beroep kunnen doen op de regelingen.

We hebben het afgelopen halve jaar met veel instanties overleg gehad. Onder ander met: Mischa de Winter, directeur Slachtofferhulp Nederland, directeur Schadefonds, ministerie van Justitie & Veiligheid, VWS en inspectie Jeugdzorg. Steeds spreken wij met hen over bovenstaande vier strijdpunten.

We moeten een lange adem hebben om ze te realiseren, maar een mooi voorbeeld dat er dingen veranderen was hoorbaar bij de presentatie van het vooronderzoek van de commissie De Winter. Een van de aanbevelingen is om het onderzoek te verbreden naar slachtoffers in de psychiatrie, blindeninstituten, etc. Minister van der Steur en staatssecretaris van Rijn gaven in hun reactie aan dat ze alle conclusies en aanbevelingen overnemen. Jeannette Brouwer vroeg namens WOMP aan van der Steur of dat dus ook echt gold voor de psychiatrie en dat werd bevestigd door de minister!

Rondom de presentatie van het vooronderzoek van commissie de Winter kregen we ook veel media-aandacht. We waren bij het radioprogramma De Ochtenden, Brandpunt TV, RTV Utrecht, Jeroen Pauw en in diverse schriftelijke media werden we genoemd.

Samen met zeven andere lotgenotenclubs zijn we in gesprek om gezamenlijk op te trekken, met behoud van ieders eigen identiteit. Tijdens wat we noemen Bouwdagen zijn we gezamenlijk bezig met visie, missie, plan van aanpak, etc. Doelstelling is om eind 2016 een projectplan klaar te hebben. 2017 kunnen we dan gebruiken om met de ministeries van J&V en VWS overeenstemming te krijgen over subsidiëring vanaf 2018. Dat is ook nodig omdat de subsidie die SKIP nu ontvangt eindigt eind 2017.

Tenslotte nog iets over ons regioproject dat we samen met Zorgbelang Gelderland doen. Een eerste resultaat is dat professionals van elf instellingen in Gelderland een presentatie willen, gegeven door lotgenoten via SKIP. Aansluitend vindt een interactief gesprek plaats over seksueel misbruik en hoe professionals dat kunnen herkennen in hun werk en hoe ze er mee om kunnen gaan. Begin juni wordt een tiental lotgenoten (bij)geschoold, zodat ze goede presentaties kunnen geven.

Als voorzitter ben ik heel trots op deze resultaten!
Ik wens een ieder een goede zomer toe.
Barth van Eeten, voorzitter SKIP

Lotgenotendag SKIP

zaterdag 25 juni 2016

Locatie: Antropia, Hoofdstraat 8, 3972 LA Driebergen

Thema:

Met commissie De Winter in de herkansing?!

10.30 Inloop, ontvangst met koffie en thee

11.00 Welkomstwoord

11.15 Zaalgesprek over resultaten van het vooronderzoek naar psychisch en fysiek geweld in de jeugdzorg.

12.30 Stichting Praat introduceert: 'Vuile was buiten hangen'

Stichting Praat maakt kindermishandeling bespreekbaar en zichtbaar door letterlijk de vuile was buiten te hangen. De gehele middag hebben de bezoekers (als zij daar behoefte aan hebben) de gelegenheid om hun verhaal te delen en met een quote op een stuk wasgoed zichtbaar te maken. www.praatoverkindermishandeling.nl

13.00 Start BBQ en gedurende de BBQ gaat het onderdeel 'de vuile was buiten hangen' door.

15.30 Afsluiting met hapje en drankje

16.00 Einde

U/jullie zijn van harte welkom!

We hopen u te ontmoeten of weer terug te zien!

[* Protocol Lotgenotendagen](#)

Meisje van glas / Famke fan glês

© Ineke Wolf

Meisje van glas

ik heb haar lief zei ik
en nog eens ik heb haar lief

maar waar is haar naam gebleven
en waar haar huid
ze lijkt van glas te zijn
doorzichtig maar niet gekend
gehard en toch zo breekbaar

alleen haar tranen bewegen
verraden iets van leven
natte wangen
strepen op transparant

meisje van glas

ik geef haar mijn adem
schenk haar mijn stem
deel mijn naam met haar

ik heb haar lief
zij bevestigt mijn bestaan

Famke fan glês

ik haw har leaf sei ik
en noch ris ik haw har leaf

mar wêr is har namme bleaun
en wêr har hûd
sy liket fan glês te wêzen
trochsichtich mar net kend
hurde en dochs sa brekber

allinnich har triennen bewege
ferriede eat fan libben
wiete wangen
streken op transparant

famke fan glês

ik jou har myn azem
skink har myn stimme
diel myn namme mei har

ik haw har leaf
sy befêstiget myn bestean

Lotgenotendagen 2016

Buiten de aankondiging voor de lotgenotendag op 25 juni a.s zijn de andere dagen gepland op:

Zaterdag 24 september locatie: Zorgbelang Gelderland/ Geniet in de Weerd te Arnhem*

Zaterdag 17 december locatie: Zorgbelang Gelderland/ Geniet in de Weerd te Arnhem*

Korte terugblik op de lotgenotendag 26 maart 2016

Deze dag stond in het teken van de invloed van seksueel misbruik op partners, kinderen en naasten. Op de lotgenotendagen van SKIP zijn partners, kinderen en andere naasten altijd van harte welkom, maar deze keer was het extra bijzonder om hen erbij te hebben!

We zijn gestart met een zaalgesprek waarin meerdere lotgenoten hun verhaal met de groep hebben gedeeld. Erg knap dat zij dit hebben gedaan en met ons wilden delen. De verhalen waren inspirerend en riepen soms ook nare herinneringen op, wat niet makkelijk is. Het is dan mooi om te zien dat mensen steun kunnen vinden bij elkaar. Dat is ook een reden waarom lotgenotendagen georganiseerd worden. Om lotgenoten bij elkaar te brengen, zodat ze elkaar kunnen ontmoeten en met elkaar mogen delen wat ze willen. Er zijn geen verplichtingen, alleen maar mogelijkheden!

In het middagprogramma waren er twee workshops. De eerste workshop was 'Partner in beeld' en werd verzorgd door Yvonne Meeuwssen. De tweede workshop 'Schrijven op een creatieve manier' werd verzorgd door Jannah en Ineke. Zij zijn vrijwilligers bij Stichting SKIP.

We kijken weer terug op een mooie dag! De volgende lotgenotendag staat gepland op zaterdag 25 juni. We hopen u/jullie dan te ontmoeten of weer terug te zien!

Hartelijke groet,
Woudianne van der Valk Jr. Projectleider Zorgbelang Gelderland

Opening Schadefonds Gewelddismidrijven 40 jaar, 24 mei 2016.

Dinsdag 24 mei was ik met nog drie afgevaardigden van Stichting SKIP te gast tijdens de officiële opening van het nieuwe kantoor van het Schadefonds Gewelddismidrijven. De openingshandeling, het onthullen van een plaquette, werd verricht door de heer Ard van der Steur, minister van Veiligheid en Justitie. Met deze opening ging een lang gekoesterde wens van de minister in vervulling. Het item "een openingshandeling verrichten" kon eindelijk afgevinkt worden op zijn Bucketlist.

Voordat het officiële programma startte, was er koffie en gebak. Dit gebak kwam van de bakkerij van Fier uit Leeuwarden.

Fier is een expertise- en behandelcentrum op het terrein van geweld in afhankelijkheidsrelaties. Fier wil geweld stoppen en biedt hulp bij de gevolgen van geweld.

De Fier bakkerij is een onderdeel van de Fier & Food Academie en de producten worden gemaakt door mensen die verblijven of behandeling krijgen bij Fier. Zo kunnen cliënten oefenen met diverse vaardigheden en leerdoelen. Het project "appelgebak maken voor de opening van de nieuwe werkplek van het Schadefonds Gewelddismidrijven" kan als geslaagd worden beschouwd. Het gebak was overheerlijk.

Het valt zeer te waarderen dat het Schadefonds juist voor deze bakkerij koos.

Meer informatie over Fier, de Fier & Food Academie en de Fier bakkerij is te vinden op: www.fier.nl

Er stonden drie ezels met daarop drie lege doeken. De gasten werden uitgenodigd om een penseel ter hand te nemen en een creatieve bijdrage te leveren. Elk schilderij kreeg een thema mee, te weten: vertrouwen, waarheid en toekomst. Langzaam maar zeker werden er kleuren, vegen, streken, woorden en vormen op het wit aangebracht en men kon de werken zien groeien.

"Jammer dat ik niet schilderen kan" verzuchtte ik. "Als ik wel schilderen kon, zou ik stenen willen schilderen. Opgestapelde stenen, want vertrouwen, dat is bouwen".

"Natuurlijk kun jij schilderen" zei Jiska, en ze duwde me een kwast in handen. "Toe maar, doe maar, schilder jouw stenen". En samen schilderden wij stenen.

Toen ik later nog eens ging kijken waren de schilderijen nog verder gegroeid en ik pakte nog eens de kwast, bouwde nog een paar stenen. Voegde nog wat vegen toe.

Al met al een geslaagde middag, met leuke/fijne/interessante gesprekken met bekende en onbekende mensen. En er waren namen die gezichten kregen. En voor sommige mensen kreeg mijn naam een gezicht.

Ineke

SAMEN VOOR SLACHTOFFERS

Er zijn veel partijen die belang hebben bij een goede ondersteuning van slachtoffers van seksueel kindermisbruik in instellingen en pleeggezinnen. Allereerst betreft dit de slachtoffers zelf, maar ook voor de Nederlandse samenleving in het algemeen en het Ministerie van Volksgezondheid, Welzijn en Sport in het bijzonder is een goede opvang van deze slachtoffers van grote waarde. Stichting SKIP, Slachtofferhulp Nederland en Slachtoffer in Beeld zetten zich in om – ieder op hun eigen manier – aan deze steun vorm te geven. Dit blijkt geen gemakkelijk proces. De problematiek is complex, de behoeften van de slachtoffers veelzijdig en de gewenste activiteiten divers. Daarom hebben de directeur van Slachtofferhulp Nederland en het bestuur van Stichting SKIP mij gevraagd mee te denken over de mogelijkheden tot een verbeterde samenwerking tussen deze betrokken partijen.

[Lees hier het hele verslag.](#)

Rapport Vooronderzoek naar geweld in de Jeugdzorg

Op 17 mei 2016 was het rapport van de commissie Vooronderzoek naar geweld in de Jeugdzorg hot news. Alle grote kranten en veel omroepen besteedden er aandacht aan. De Winter was in diverse radio- en televisieprogramma's te gast.

Door lotgenoten van o.a. Stichting SKIP zijn stukjes over de aanbieding van het rapport geschreven die u hieronder kunt lezen.

Allereerst werd het rapport aangeboden aan minister van der Steur van Veiligheid en Justitie en aan staatssecretaris Van Rijn van Volksgezondheid, Welzijn en Sport.

De commissie kwam tot de conclusie dat verder onderzoek zowel haalbaar als noodzakelijk is. [Meer hierover is hier te vinden.](#)

Na de presentatie was De Winter te horen op NPO radio 1. [Zijn woorden zijn hier te beluisteren.](#) Micha de Winter was ook te gast bij rtv Utrecht. [Dat is hier te zien.](#)

Dan verscheen er ook nog een artikel tover de presentatie van het rapport: [Geweld in de Jeugdzorg bij rtv Utrecht.](#)

Het is goed dat er een vervolgonderzoek gaat komen, niet alleen om duidelijk te krijgen wat er nu allemaal precies gebeurd is, maar ook om voormalige slachtoffers van geweld in tehuizen en pleeggezinnen erkenning te kunnen geven.

Erkenning waar veel mensen op hopen. Daar zijn ook en vooral mensen bij die tot nu toe niet binnen de doelgroep vielen. Zo iemand is Brechtje. Haar verhaal staat elders in deze nieuwsbrief te lezen.

Jeannette Brouwer zet zich in voor mensen die als kind misbruikt/mishandeld werden binnen de (jeugd)psychiatrie. Ook zij werd deze dag geïnterviewd en wel door RTV Oost. [Dit interview is hier te zien.](#)

Roos Haase werkte mee aan een uitzending van Brandpunt. [Het artikel is hier te vinden.](#) Vanaf het artikel kan men doorlinken naar de betreffende uitzending van Brandpunt.

Inmiddels is het laat geworden, maar dan is er nog Pauw. Ik was daar o.a. met Micha de Winter te gast en ik vertelde iets over de toestanden die ik zelf had meegemaakt in een kindertehuis en in een pleeggezin. [De uitzending is hier te zien.](#)

En nu maar hopen dat met het aanstaande vervolgonderzoek echt erkenning geboden kan worden aan al die mensen die ooit uit huis geplaatst werden omdat ze het dan beter zouden hebben dan thuis. Erkenning ook voor al die mensen die als kind ergens werden geplaatst om behandeld te kunnen worden of om scholing te kunnen krijgen welke binnen het regulier onderwijs niet mogelijk was. Allemaal instellingen waar men zonder een kinderbeschermingsmaatregel geplaatst werd, maar waarbij de Staat op zijn minst verzuimd heeft om goed toezicht te houden op deze kinderen.

Het rapport van Commissie de winter is verschenen. Zij adviseren een onderzoek naar misstanden in de jeugdzorg. Ik ben heel blij met het feit dat de commissie ook adviseert het onderzoek uit te breiden naar wat er mis is gegaan binnen doven en blinden instellingen, jeugd GGZ, de opvang van AMA's en het Caribisch gebied. De verhalen uit de hierboven genoemde doelgroepen komen overeen met de verhalen van mensen die gedwongen zijn geplaatst in de jeugdzorg. [1]

Ik ben blij met dit advies van commissie de Winter. Voor mijn gevoel wordt hiermee erkend dat je vroeger als blinde geen keuze had om naar speciaal onderwijs te gaan. De leerplicht gold voor iedereen en braille leren ging nu eenmaal niet op regulier onderwijs.

Het kabinet heeft nog geen groen licht gegeven voor het brede onderzoek. De reacties die ik van kamerleden heb mogen ontvangen zijn positief, zij willen wel. Nu hopen dat het kabinet te overtuigen is. Ik juich pas volledig als het brede onderzoek er echt komt.

[1] de bewering dat in bijvoorbeeld blindeninstellingen dezelfde misstanden plaatsvonden als bij gedwongen plaatsing in jeugdzorg heb ik rechtstreeks uit het rapport van commissie de Winter.

Brechtje

Micha de Winter

Verslag bijeenkomst Stichting Geheim Geweld op 25 april

Een paar hoogtepunten van deze dag:

In de ochtend ervaren sprekers en in de middag, thema tafels en interacties met jongeren deskundigen.

De dag was ingedeeld rond 15 thematafels waar iedereen van te voren zijn voorkeur kon inschrijven. Iedere tafel nam na de meeting met elkaar, de hoogte punten eruit die ze met de zaal konden delen.

Een van de sprekers, Mary-Jane Sahanaja, ervaringsdeskundige en auteur, sprak over wat je is overkomen kan de sleutel naar bevrijding zijn. Ze begeleidde ook thematafel: schuld schaamte en loyaliteit, hoe zwaar weegt jouw zwijgen? Het is nog steeds een moeilijk onderwerp voor iedereen, zowel persoonlijk als maatschappelijk gericht. Taboe dat er nog steeds op rust doorbreken: Het mag er zijn!

Thematafel: politiek en beleid. Sluit het beleid van de overheid aan op de behoefte van de praktijk? Gemeenten hebben niet de juiste hoeveelheid zorg ingekocht waardoor de burgers bijna naar andere gemeenten moeten verhuizen zodat ze dan wel die zorg kunnen krijgen die dan nodig is. Het grote gemis is dat de werkelijke deskundigen, de ervaringsdeskundigen, er niet bij betrokken zijn of worden.

Naar aanleiding van het verzoek van spreekster Sietske Dijkstra, psycholoog, onderzoeker en voormalig lid van de Commissie Samson, zijn er een aantal reacties op de eerder gestelde vragen betrekking op "De lange weg naar herstel. Maatschappelijk en persoonlijk herstellen na intiem geweld" ontvangen. Dit ter voorbereiding voor haar interactieve lezing over de integrale aanpak door professionals om naast je eigen vakkennis je ook verbinden met wat een ander doet en daardoor elkaars deskundigheid te benutten.

Danielle Oprel, klinisch psycholoog en psychotherapeut en onderzoeker: Ze vertelt over haar eigen ervaring als hulpverlener en de methodiek EDMR, die ook zonder flashbacks te hebben kan worden toegepast en over andere behandelingsvormen o.a. de intensieve dagbehandeling in Bilthoven, die sinds januari 2016 aangeboden wordt.

De Jongerentaskforceleden, allen ervaringsdeskundigen hadden met een echte casus, met doeltreffende, fictieve en voorbeelden uit de praktijk, een interactief vragenspel met het publiek.

Op deze dag was er een expositie van het Trauma Kunst Centrum. Een landelijke organisatie, die een podium biedt voor volwassenen die traumatische ervaringen hebben meegemaakt. www.facebook.com/TraumaKunstCentrum

Tijdens deze bijeenkomst is het duidelijk geworden dat de weg naar herstel een lange weg is en voor velen een herkenbaar thema.

Vanuit Stichting Skip is Hameeda Lakho, Directeur Stichting Geheim Geweld, uitgenodigd voor het bijwonen van een lotgenotendag.

Mijn dochter - Mijn Partner

Mijn dochter

Ik had niet verwacht ooit kinderen te krijgen. Ik wilde ze niet. Ik durfde het niet. Bang voor mijn eigen pijn. De natuur besliste anders en dwars door de anticonceptie kwam mijn kanjer van een dochter!

HELP! PANIEK!
DIT KAN IK NIET!

En toen ging de knop op.
Oké, ik ga dit doen!
Mijn kind krijgt een fijne jeugd!

Ik weet hoe ik het niet wil, maar help, ga ik het goed doen.
Ik wilde mijn kind geborgenheid geven, veiligheid, warmte en liefde. Een veilig warm nest.
Het is gelukt, denk ik.
Het waren tropenjaren. Intensief, angstig maar ook met heel veel mooie en zoveel waardevolle momenten.

Mijn dochter heeft een rugzakje. Ze is geboren met epilepsie, heeft een licht verstandelijke beperking en autisme. Mijn kanjer.

Een van mijn voornemens was: ik zorg voor mijn kind. Dat heb ik misschien wat te letterlijk genomen. Ik heb gezorgd voor mijn kind en doe dat nog steeds. Tot een aantal jaren terug heb ik nooit iets uit handen gegeven. Logeren bij Opa of Oma, niet nodig ben je gek. Ze ligt al regelmatig in het ziekenhuis, dit doe ik dus zelf. Ik ben blij als ze thuis is. Dat het misschien wel even fijn was geweest om bij te komen bedacht ik niet.

Ze ging wel naar het kinderdagverblijf. Ik heb altijd gewerkt. Al het regelen en stress was voor mij. Ik zou zorgen dat ik mijn eigen zaakjes regelde en dat niemand daar last van had. Ik heb haar vader meerdere malen verweten dat ik er altijd alleen voor stond. Hele grote kans dat ik het ook niet los liet. Ik zou de controle houden over de zorg voor mijn dochter.

Niets heb ik gemist, ieder schoolgesprek, alle bezoeken aan het ziekenhuis, centrum autisme, noem maar op. Ik was er altijd. Ik had er absoluut geen begrip voor dat haar vader wel eens mopperde als hij weer verlof moest nemen of als er weer iets was. HET IS JE KIND! Daar zet je alles voor opzij. Misschien had ik toch ook wat beter voor mijzelf kunnen zorgen.

Mijn kind zou nooit overkomen wat mij is overkomen! Ik vermoord de dader!
Een zondagavond in mei 2003, mijn dochter was net 8. Ze kwam binnen van het buitenspielen.
Mam, die man is er weer. Welke man, vroeg ik haar. Die enge man, ik moet aan zijn piemel zitten!
Mijn wereld stond stil.

Ook hier heb ik alles gedaan en gegeven wat in mijn macht lag om mijn kind te helpen, ondersteunen, er voor haar zijn. Een aangifte, rechtszaak. Een jaar therapie. Speciale therapie vanwege haar autisme. Dat was niet naast de deur. Iedere woensdag ruimt een uur heen en weer terug. Ik deed het, voor mijn kind. Een jaar lang. Er zijn momenten geweest dat ik dacht het niet meer aan te kunnen. Ik wist zoveel van haar pijn.

STOP

Daar heb ik geleerd. Ik kan er voor haar zijn, ik kan haar veiligheid bieden, naar haar luisteren, het veilige nest.

Mijn pijn is haar pijn niet en haar pijn is mijn pijn niet.
Ik kan haar alleen maar mijn hand reiken.

Ik denk dat het gelukt is.
Haar mijn hand reiken, haar het veilige nest bieden.
Mijn dochter zegt wel eens: Mam, jij bent de enige die mij echt begrijpt, die weet wat er in mijn hoofd zit. Tegen jou durf ik alles te vertellen en over alles te praten.

Dit alles, mijn eigen pakket en de extra zware zorg voor mijn dochter resulteerde in 2012 tot een zeer ernstige burn-out met het verlies van zicht uit mijn linkeroog door een forse zenuwontsteking. Volgens de neuroloog was het de hoogste tijd om voor mijzelf te gaan zorgen.
Dat heb ik gedaan. Ik heb mij op laten nemen en de zorg voor mijn dochter aan mijn partner gegeven. Hij was de enige die ik daarin vertrouwde.

Ze woont sinds 3 jaar niet meer thuis. Vanwege haar beperkingen woont ze in een trainingswoning met 24 uur begeleiding. Het voelde eerst als falen. Nu zie ik dat het goed is voor haar, en voor mij.
Maar als het moet laat ik alles vallen. Het is mijn kind!

En ik ben TROTS!

Trots dat het mij gelukt is, al zal ik vast hier en daar steekjes hebben laten vallen.

Trots dat ik er was, dat ik nooit tegen haar geschreeuwd heb, dat ze mij nooit dronken heeft gezien, dat ik haar nooit geslagen heb. Ik heb een mooi mens afgeleverd.

Dat heb IK met mijn traumatische jeugd en beschadigingen toch maar mooi geflikt!

Daar ben ik SUPER TROTS op!

PS1, ze verteld niet alles hoor! Ze is 21 nu en regelmatig krijg ik te horen, Mam, je hoeft niet alles te weten! En zo hoort het!

PS2, ik heb haar dader niet vermoord.

Mijn partner

Mijn partner begrijpt mij niet.

Mijn partner doet altijd het tegenovergestelde van wat ik wil.

Regelmatig zeg ik tegen mijn partner, ga maar weg, je verdient beter.

Mijn partner begrijpt mij niet.

Gelukkig zou ik bijna zeggen.

Hij wil mij begrijpen, ik wil begrepen worden.

Maar hoe?

Ik wil de details niet met hem delen.

Hij wil mij helpen, mij steunen er voor mij zijn.

Voor mij is het te pijnlijk, het is zo moeilijk.

Mijn partner doet altijd het tegenover gestelde van wat ik wil.

Ik wil zijn steun, zijn aandacht, zijn warmte.

Maar ik heb last van triggers.

Ik herken ze steeds sneller. Maar ze komen onverwacht, zeer onverwacht.

Met een vingerknip.

Een verkeerde blik, de vraag of ik thee wil. Een kaarsje als ik thuis kom omdat hij mij een warm welkom wil geven. De vraag hoe was je dag.

Hij verzorgt mij, neemt mij van alles uit handen. Hij doet dat helemaal niet goed, niet op mijn manier. Ik voel mij machteloos en klein omdat ik het zelf niet kan. Ik voel mij waardeloos.

Ik verander in een onmogelijk naar mens. Verbaal ben ik sterk, mijn kritiek komt snel en heftig. Ik doe hem pijn met mijn gedrag en duw hem weg. Ik kan dagen zwijgen.

Als ik hem pijn doe, bezig ben met wat hij in mijn ogen allemaal fout doet, voel ik mijn eigen pijn en onmacht even niet.

Wat ik eigenlijk wil is zijn zorgzaamheid en aandacht omarmen. Zijn liefde binnen laten komen, voelen en koesteren.

Maar ik verlam, het beneemt mij de adem en knijpt mijn keel dicht. Dan ga ik overleven en kruip in mijn rol van naar mens.

Regelmatig zeg ik tegen mijn partner, ga maar weg, je verdient beter.

Maar hij gaat niet weg. Hij blijft. Hij zegt dat hij bij mij wil blijven omdat hij van mij houdt.

Ik snap niet zo goed waarom. Ik durf het niet binnen te laten komen. Ik ben zo bang gekwetst te worden. De nare pijn te voelen.

Ik ben regelmatig dat onmogelijke mens. Waarom blijft hij?

Hij laat mij. Hij gaat er niet tegenin (soms wel hoor). Hij geeft mij tijd en ruimte.

Hij accepteert mij zoals ik ben. Hij vraagt of hij mij een knuffel mag geven om te voorkomen dat ik verstijf of hem weg duw.

Het is een zware taak om samen te leven met iemand zoals ik. Iemand die beschadigd is door jeugdtrauma's en zeer onvoorspelbaar gedrag kan vertonen.

Ik vind hij verdient beter.

Hij blijft.

Ik heb enorm veel bewondering voor mijn partner.

Hij verdient een lintje!

Anja

Dag!

Paard en SKIP

Paardendag

Welkom geheten

Zon

Ijskoud en Hartverwarmend

Droog

Nat

Blijdschap en tranen

Zand

Papier

En een cirkel

Doel

Gezamenlijk en alleen

Dag paard

Bedankt dat je er voor ons was

Het was goed praten met je

Non verbaal

Durf

Lef

En leven

SKIPpers

Een paardenlievend volk

Geschreven door Jiska Sharon

Contactgegevens:

Stichting SKIP
Postbusnummer 63
3940 AB Doorn

Email: info@stichtingskip.nl
Telefoon: **088SKIPLYN / 088-7547596**
Website: www.stichtingskip.nl
Twitter: [@StichtingSKIP](https://twitter.com/StichtingSKIP)